



Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2019/C 363/01 Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 1

Sąd

2019/C 363/02 Wybór prezesów izb. 2

2019/C 363/03 Wybór wiceprezesa Sądu. 2

2019/C 363/04 Wybór prezesa Sądu. 2

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2019/C 363/05 Sprawa C-68/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 listopada 2018 r. w sprawie T-44/17 Camomilla/EUIPO – CMT (CAMOMILLA), wniesione w dniu 29 stycznia 2019 r. przez Camomilla Srl. 3

2019/C 363/06	Sprawa C-98/19 P: Odwołanie od postanowienia [Sądu] (trzecia izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-493/18, Comprojecto-Proyectos e Construções i in./Portugalia, wniesione w dniu 7 lutego 2019 r. przez Comprojecto-Proyectos e Construções, Lda i in.	3
2019/C 363/07	Sprawa C-375/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 13 marca 2019 r. w sprawie T-297/18, Wirecard Technologies GmbH/EUIPO – Striatum Ventures, wniesione w dniu 13 maja 2019 r. przez Wirecard Technologies GmbH.....	4
2019/C 363/08	Sprawa C-444/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 11 kwietnia 2019 r. w sprawie T-765/17, Kiku GmbH/Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO), wniesione w dniu 11 czerwca 2019 r. przez Kiku GmbH	4
2019/C 363/09	Sprawa C-503/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 2 lipca 2019 r. – UQ/Subdelegación del Gobierno en Barcelona.....	4
2019/C 363/10	Sprawa C-504/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 2 lipca 2019 r. – Banco de Portugal, Fondo de Resolución y Novo Banco S.A./VR	5
2019/C 363/11	Sprawa C-521/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 8 lipca 2019 r. – CB/Tribunal Económico Administrativo Regional de Galicia	6
2019/C 363/12	Sprawa C-524/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 2 de Nules (Hiszpania) w dniu 9 lipca 2019 r. – Investcapital Ltd/FE.....	7
2019/C 363/13	Sprawa C-568/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 25 lipca 2019 r. – MO przeciwko Subdelegación del Gobierno en Toledo.....	7
2019/C 363/14	Sprawa C-592/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 5 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 2 sierpnia 2019 r. – SI/Subdelegación del Gobierno en Barcelona.....	8
2019/C 363/15	Sprawa C-598/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hiszpania) w dniu 6 sierpnia 2019 r. – Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (CONACEE)/Diputación Foral de Guipúzcoa	9
2019/C 363/16	Sprawa C-621/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 20 sierpnia 2019 r. – Weindel Logistik Service SR spol. s r.o./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky.....	9
2019/C 363/17	Sprawa C-668/19: Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska.....	10
2019/C 363/18	Sprawa C-676/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-95/18, Gollnisch przeciwko Parlament, wniesione w dniu 11 września 2019 r. przez Bruno Gollnisch	12
Sąd		
2019/C 363/19	Sprawy połączone T-313/15 i T-317/15: Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – Włochy/Komisja (System językowy – Ogłoszenia o konkursach otwartych celem naboru administratorów – Wybór drugiego języka spośród trzech języków – Rozporządzenie nr 1 – Artykuł 1d ust. 1, art. 27 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego – Zasada niedyskryminacji – Proporcjonalność – Skarga oczywiście zasadna).....	13

2019/C 363/20	Sprawa T-212/18: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2019 r. – Romańska/Frontex (Służba publiczna – Personel kontraktowy – Umowa na czas nieokreślony – Artykuł 47 lit. c) ppkt (i) WZIP – Rozwiązanie – Powody rozwiązania – Utrata zaufania – Dyskryminacja i mobbing – Żądanie odszkodowawcze – Oczywista niedopuszczalność).....	14
2019/C 363/21	Sprawa T-575/18: Postanowienie Sądu z dnia 9 września 2019 r.– Shore Capital International/EUIPO – Circle Imperium (The Inner Circle) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy The Inner Circle – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy InnerCircle – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak podobieństwa usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna)	14
2019/C 363/22	Sprawa T-762/18 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 września 2019 r. – Athanasiadou i Soulantikas/Komisja (Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Przepisy finansowe (budżet, ramy finansowe, środki własne, zwalczanie oszustw) – Postępowanie egzekucyjne – Wniosek o zawieszenie – Dopuszczalność – Brak pilnego charakteru).....	15
2019/C 363/23	Sprawa T-209/19: Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – Giorgio Armani/EUIPO – Invicta Watch Company of America (GLYCINE) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie zgłoszenia do rejestracji – Umorzenie postępowania).....	16
2019/C 363/24	Sprawa T-388/19: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 1 lipca 2019 r. – Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament (Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Parlament Europejski – Weryfikacja mandatu – Brak fumus boni juris).....	16
2019/C 363/25	Sprawa T-578/19 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia z dnia 11 września 2019 r. – Sophia Group/Parlament (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego – Zamówienia publiczne na usługi – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru).....	17
2019/C 363/26	Sprawa T-514/19: Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2019 r. – DI/EBC	18
2019/C 363/27	Sprawa T-534/19: Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2019 r. – TestBioTech/Komisja	19
2019/C 363/28	Sprawa T-569/19: Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2019 r. – AlzChem Group/Komisja.....	19
2019/C 363/29	Sprawa T-578/19 R: Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2019 r. – Sophia Group/Parlament	20
2019/C 363/30	Sprawa T-585/19: Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2019 r. – EJ/EBI.....	22
2019/C 363/31	Sprawa T-586/19: Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2019 r. – PL/Komisja.....	23
2019/C 363/32	Sprawa T-587/19: Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2019 r. – Frutas Tono/EUIPO – Agrocazalla (Marién).....	24
2019/C 363/33	Sprawa T-591/19: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2019 r. – Healios/EUIPO – Helios Kliniken (Healios)	25
2019/C 363/34	Sprawa T-593/19: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2019 r. – Cypr/EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI BURGER).....	25
2019/C 363/35	Sprawa T-594/19: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2019 r. – Axactor/EUIPO – Axa (AXACTOR).....	26
2019/C 363/36	Sprawa T-597/19: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2019 r. – Helsingin Kaupunki/Komisja	27

2019/C 363/37	Sprawa T-601/19: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2019 r. – Osório & Gonçalves/EUIPO – Miguel Torres (in.fi.ni.tu.de)	28
2019/C 363/38	Sprawa T-602/19: Skarga wniesiona w dniu 3 września 2019 r. – Eugene Perma France/EUIPO – SPI Investments Group (NATURANOVE)	29
2019/C 363/39	Sprawa T-604/19: Skarga wniesiona w dniu 4 września 2019 r. – Inova Semiconductors/EUIPO – Venta Servicio LED (ISELED)	30
2019/C 363/40	Sprawa T-610/19: Skarga wniesiona w dniu 9 września 2019 r. – Deutsche Telekom/Komisja	31
2019/C 363/41	Sprawa T-611/19: Skarga wniesiona w dniu 9 września 2019 r. – Iniciativa ciudadana - Derecho de la UE, derechos de las minorías y democratización de las instituciones españolas/Komisja	32
2019/C 363/42	Sprawa T-615/19: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2019 r. – Point Tec Products Electronic/EUIPO – Compagnie des montres Longines, Francillon (Przedstawienie dwóch wydłużonych skrzydeł)	33
2019/C 363/43	Sprawa T-616/19: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2019 r. – Katjes Fassin/EUIPO – Haribo The Netherlands & Belgium (WONDERLAND)	34
2019/C 363/44	Sprawa T-623/19: Skarga wniesiona w dniu 16 września 2019 r. – ArcelorMittal Bremen/Komisja	35
2019/C 363/45	Sprawa T-242/18: Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – VV/Komisja	36
2019/C 363/46	Sprawa T-424/18: Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2019 r. – Puma/EUIPO – Carrefour (Przedstawienie krzyżujących się linii)	36
2019/C 363/47	Sprawa T-244/19: Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – Café Camelo/EUIPO – Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)	37
2019/C 363/48	Sprawa T-376/19: Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – El Corte Inglés/EUIPO – Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)	37

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII
EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

**Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii
Europejskiej**

(2019/C 363/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 357 z 21.10.2019

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 348 z 14.10.2019

Dz.U. C 337 z 7.10.2019

Dz.U. C 328 z 30.9.2019

Dz.U. C 319 z 23.9.2019

Dz.U. C 312 z 16.9.2019

Dz.U. C 305 z 9.9.2019

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Wybór prezesów izb

(2019/C 363/02)

W dniu 30 września 2019 r. na podstawie art. 9 § 3 i art. 18 § 1 regulaminu postępowania Sąd wybrał prezesów izb w składzie trzech i pięciu sędziów na okres od 30 września 2019 r. do 31 sierpnia 2022 r.. Zostali nimi:

- H. Kanninen;
- V. Tomljenović;
- A.M. Collins;
- S. Gervasoni;
- D. Spielmann;
- A. Marcoulli;
- R. da Silva Passos;
- J. Svenningsen;
- M.J. Costeira;
- A. Kornezov.

Wybór wiceprezesa Sądu

(2019/C 363/03)

Na posiedzeniu w dniu 27 września 2019 r. na podstawie art. 9 § 4 regulaminu postępowania sędziowie Sądu wybrali Savvasa Papasavvasa na stanowisko wiceprezesa Sądu na okres od 27 września 2019 r. do 31 sierpnia 2022 r.

Wybór prezesa Sądu

(2019/C 363/04)

Na posiedzeniu w dniu 27 września 2019 r. na podstawie art. 9 § 1 regulaminu postępowania sędziowie Sądu wybrali Marca van der Woudego na stanowisko prezesa Sądu na okres od 27 września 2019 r. do 31 sierpnia 2022 r.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 listopada 2018 r. w sprawie T-44/17 Camomilla/EUIPO – CMT (CAMOMILLA), wniesione w dniu 29 stycznia 2019 r. przez Camomilla Srl

(Sprawa C-68/19 P)

(2019/C 363/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Camomilla Srl (przedstawiciele: adwokaci M. Mussi, H.G. Chiappetta)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, CMT Compagnia manifatture tessili Srl

Postanowieniem z dnia 11 września 2019 r. Trybunał (szósta izba) odrzucił odwołanie jako częściowo oczywiście niedopuszczalne i częściowo oczywiście bezzasadne oraz obciążył Camomilla Srl własnymi kosztami postępowania.

Odwołanie od postanowienia [Sądu] (trzecia izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-493/18, Comprojecto-Projectos e Construções i in./Portugalia, wniesione w dniu 7 lutego 2019 r. przez Comprojecto-Projectos e Construções, Lda i in.

(Sprawa C-98/19 P)

(2019/C 363/06)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (przedstawiciel: M. A. Ribeiro, adwokat)

Druga strona postępowania: Republika Portugalska

Żądania wnoszącego odwołanie

Postanowieniem z dnia 11 września 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) oddalił skargę z tego powodu, iż była ona częściowo niedopuszczalna i częściowo bezzasadna.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 13 marca 2019 r. w sprawie T-297/18, Wirecard Technologies GmbH/EUIPO – Striatum Ventures, wniesione w dniu 13 maja 2019 r. przez Wirecard Technologies GmbH

(Sprawa C-375/19 P)

(2019/C 363/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wirecard Technologies GmbH (przedstawiciel: A. Bayer, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Striatum Ventures

Postanowieniem z dnia 10 września 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostanie przyjęte do rozpoznania.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 11 kwietnia 2019 r. w sprawie T-765/17, Kiku GmbH/Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO), wniesione w dniu 11 czerwca 2019 r. przez Kiku GmbH

(Sprawa C-444/19 P)

(2019/C 363/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kiku GmbH (przedstawiciele: G. Würtenberger i R. Kunze, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin, Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologi

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. odwołań) postanowieniem z dnia 16 września 2019 r. stwierdziła niedopuszczalność odwołania i postanowiła, że wnosząca odwołanie pokrywa koszty własne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo no 17 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 2 lipca 2019 r. – UQ/Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Sprawa C-503/19)

(2019/C 363/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 17 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UQ

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z art. 6 ust. 1 i art. 17 dyrektywy 2003/109 ⁽¹⁾ jest dokonywana przez sądy krajowe wykładnia, zgodnie z którą wpis w rejestrze karnym, niezależnie od jego charakteru, jest wystarczającą podstawą odmowy przyznania statusu rezydenta długoterminowego?
- 2) Czy sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę, poza samym faktem wcześniejszej karalności, również inne okoliczności, jak i wymiar orzeczonej kary, zagrożenie, jakie wnioskodawca stanowi dla społeczeństwa, okres jego wcześniejszego, zgodnego z prawem zamieszkania, a także związki, jakie ma on z danym państwem i dokonać łącznej oceny wszystkich tych okoliczności?
- 3) Czy art. 6 ust. 1 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które pozwala na odmowę przyznania na podstawie art. 4 statusu rezydenta długoterminowego ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego bez ustanowienia kryteriów oceny, o których mowa w art. 6 ust. 1 i art. 17?
- 4) Czy art. 6 ust. 1 i art. 17 dyrektywy 2003/109 należy interpretować w ten sposób, że zgodnie z wynikającą z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości zasadą skutku wertykalnego dyrektyw w relacji państwo-jednostka sąd krajowy jest uprawniony do bezpośredniego zastosowania przepisów art. 6 ust. 1 i art. 17 w celu oceny faktu wcześniejszej karalności w świetle wagi przestępstwa, wymiaru orzeczonej kary i zagrożenia, jakie stanowi wnioskodawca?
- 5) Czy prawo Unii, a w szczególności prawo do otrzymania statusu rezydenta długoterminowego, a także zasady jasności, przejrzystości i zrozumiałości, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie dokonanej przez sądy hiszpańskie wykładni art. 147–149 dekretu królewskiego nr 557/2011 i art. 32 ustawy organicznej nr 4/2000, zgodnie z którą podstawą odmowy przyznania statusu rezydenta długoterminowego mogą być względy porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego, pomimo iż przepisy te nie określają podstaw odmowy w sposób jasny i przejrzysty?
- 6) Czy zgodny z zasadą skuteczności dyrektywy 2003/109, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, jest przepis prawa krajowego i jego wykładnia dokonywana przez sądy krajowe, na podstawie którego utrudnia się dostęp do statusu rezydenta długoterminowego, a ułatwia pobyt czasowy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 2 lipca 2019 r. – Banco de Portugal, Fondo de Resolución y Novo Banco S.A./VR

(Sprawa C-504/19)

(2019/C 363/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco de Portugal, Fondo de Resolución y Novo Banco, S.A.

Strona pozwana: VR

Pytania prejudycjalne

Czy wykładnia art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/24/WE ⁽¹⁾, która oznacza uznanie w toczących się w innych państwach członkowskich postępowaniach sądowych, bez dalszych formalności, decyzji właściwego organu administracji państwa pochodzenia, która ma na celu zmianę z mocą wsteczną ram prawnych istniejących w momencie wszczęcia sporu, oraz pociąga za sobą pozbawienie skuteczności orzeczeń sądowych, które nie są zgodne z nową decyzją, jest zgodna z prawem podstawowym do skutecznego środka prawnego obowiązującym na mocy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, z zasadą państwa prawa zapisaną w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz z ogólną zasadą pewności prawa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. 2001, L 125, s. 15).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 8 lipca 2019 r. – CB/Tribunal Económico Administrativo Regional de Galicia

(Sprawa C-521/19)

(2019/C 363/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CB

Druga strona postępowania: Tribunal Económico Administrativo Regional de Galicia

Pytania prejudycjalne

Czy art. 73 i art. 78 dyrektywy VAT ⁽¹⁾ – rozpatrywane w świetle zasady neutralności, zakazu oszustw podatkowych, zakazu nadużywania prawa oraz zakazu nielegalnego zakłócania konkurencji – należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu i orzecznictwu dokonującemu jego wykładni, zgodnie z którymi w przypadku, gdy organ administracji podatkowej wykryje nieujawnione czynności podlegające podatkowi od wartości dodanej, których nie zafakturowano, należy uznać, że cena umówiona przez strony tych czynności zawiera podatek od wartości dodanej?

W związku z tym czy w przypadku OSZUSTWA, gdy dana czynność zostaje ukryta przed organami administracji podatkowej, jest możliwe przyjęcie – jak można wywnioskować z wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 28 lipca 2016 r. (sprawa C-332/15, Astone ⁽²⁾), z dnia 5 października 2016 r. (sprawa C-576/15, Marinova ⁽³⁾) oraz z dnia 7 marca 2018 r., Dobre ⁽⁴⁾, C-159/17, EU:C:2018:161 – w celu ustalenia właściwej kwoty podatku i nałożenia odpowiedniej kary, iż kwoty zapłacone i otrzymane nie zawierają VAT?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 28 lipca 2016 r., Astone (C-332/15, EU:C:2016:614).

⁽³⁾ Wyrok z dnia 5 października 2016 r., Maya Marinova (C-576/15, EU:C:2016:740).

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 7 marca 2018 r., Dobre (C-159/17, EU:C:2018:161).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 2 de Nules (Hiszpania) w dniu 9 lipca 2019 r. – Investcapital Ltd/FE

(Sprawa C-524/19)

(2019/C 363/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Nules

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Investcapital Ltd

Strona pozwana: FE

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 rozporządzenia nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by w ramach postępowań w sprawie europejskiego nakazu zapłaty prowadzonych zgodnie z rzezonym rozporządzeniem sądy przeprowadzały z urzędu kontrolę nieuczciwych warunków, które mogą istnieć w umowie, z której wynika dług, zgodnie z art. 7 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽²⁾, w szczególności jeżeli w celu przeprowadzenia wspomnianej kontroli sąd krajowy musi wcześniej zbadać umowę?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. 2006, L 399, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 25 lipca 2019 r. – MO przeciwko Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sprawa C-568/19)

(2019/C 363/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MO.

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Pytania prejudycjalne

Czy wykładnia wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 23 kwietnia 2015 r. (sprawa C-38/14, Zaizoune ⁽¹⁾), zgodnie z którą hiszpańskie organy administracji publicznej i sądy mogą stosować bezpośrednio dyrektywę 2008/115/WE ⁽²⁾, na niekorzyść obywatela państwa trzeciego, z pominięciem i niestosowaniem uregulowania krajowego, korzystniejszego w zakresie przewidzianych kar, a ze zwiększeniem odpowiedzialności karnej oraz ewentualnym nieprzebrzeganiem zasady legalności w sprawach karnych, jest zgodna z jego orzecznictwem dotyczącym granic bezpośredniej skuteczności dyrektyw; oraz czy niezgodności uregulowania hiszpańskiego z dyrektywą należy zarządzić nie w ten sposób, lecz raczej w drodze zmiany przepisów prawa lub zastosowania środków przewidzianych przez prawo wspólnotowe w celu skłonienia państwa do należytej transpozycji dyrektyw.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 23 kwietnia 2015 r., Zaizoune (C-38/14, EU:C:2015:260).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 5 de Barcelona (Hiszpania) w dniu 2 sierpnia 2019 r. – SI/Subdelegación del Gobierno en Barcelona

(Sprawa C-592/19)

(2019/C 363/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 5 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SI

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Pytania prejudycjalne

Czy art. 4 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/109/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wpis w rejestrze karnym, niezależnie od jego charakteru, jest wystarczającą podstawą odmowy przyznania statusu rezydenta długoterminowego, bez konieczności dokonywania oceny okresu zamieszkania i istnienia związków z państwem zamieszkania?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hiszpania) w dniu 6 sierpnia 2019 r. – Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (CONACEE)/Diputación Foral de Guipúzcoa

(Sprawa C-598/19)

(2019/C 363/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (CONACEE)

Strona pozwana: Diputación Foral de Guipúzcoa

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 20 dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾ w sprawie zamówień publicznych należy interpretować w ten sposób, że nie można ograniczyć przewidzianego w nim podmiotowego zakresu zastrzeżenia w zamówieniach publicznych w taki sposób, aby wyłączyć z zakresu jego stosowania przedsiębiorstwa lub wykonawców, którzy mogą wykazać, że co najmniej 30 % ich pracowników stanowią osoby niepełnosprawne oraz że realizują cel integracji społecznej i zawodowej tych osób poprzez ustanowienie dodatkowych wymogów dotyczących tworzenia, charakteru i celów tych podmiotów, ich działalności lub inwestycji, lub innego rodzaju wymogów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 20 sierpnia 2019 r. – Weindel Logistik Service SR spol. s r.o./Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Sprawa C-621/19)

(2019/C 363/16)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Weindel Logistik Service SR spol. s r.o.

Druga strona postępowania: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 167 i art. 168 lit. e) dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej, który podatnik zobowiązany jest zapłacić od towarów przywożonych, jest uzależnione od prawa własności towarów przywożonych lub od prawa do rozporządzania takimi towarami jak właściciel?
- 2) Czy art. 168 lit. e) dyrektywy 2006/112/WE [...] należy interpretować w ten sposób, że prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej, który podatnik jest zobowiązany zapłacić za towary przywożone, powstaje, tylko jeżeli towary przywożone są wykorzystywane na potrzeby podlegających opodatkowaniu transakcji podatnika w postaci sprzedaży takich towarów na terytorium kraju, dostawy do innego państwa członkowskiego lub wywozu do państwa trzeciego?
- 3) Czy w powyższych okolicznościach spełniona jest przesłanka dotycząca bezpośredniego i ścisłego związku między zakupionymi towarami a transakcjami objętymi podatkiem należnym, a dokładniej, czy w niniejszej sprawie możliwe jest zastosowanie tradycyjnej interpretacji prawa do odliczenia, opartej na bezpośrednim i ścisłym związku między zakupionymi towarami a transakcjami objętymi podatkiem należnym w odniesieniu do składników kosztów, które nie powstały w związku z towarami, a zatem nie mogły zostać odzwierciedlone w cenie świadczenia objętego podatkiem należnym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-668/19)

(2019/C 363/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, L. Cimaglia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi, aby Trybunał

orzekł, że Republika Włoska, ze względu na:

- nieprzyjęcie przepisów niezbędnych do zapewnienia, aby 166 aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 2 000 wyposażone były w system zbierania ścieków komunalnych, zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾,
- nieprzyjęcie przepisów niezbędnych do zapewnienia, aby w 610 aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 10 000 lub o równoważnej liczbie mieszkańców między 2 000 a 10 000 i z których zrzuty są odprowadzane do wód słodkich lub estuariów, ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu, zgodnie z art. 4 dyrektywy 91/271/EWG,
- nieprzyjęcie przepisów niezbędnych do zapewnienia, aby w 10 aglomeracjach o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 10 000 i z których zrzuty są odprowadzane do wód, do których odprowadzane są ścieki, uznanych za „obszary wrażliwe” w rozumieniu dyrektywy 91/271/EWG, ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania zostały poddane, przed odprowadzeniem, oczyszczaniu bardziej rygorystycznemu niż oczyszczanie wtórne lub inne równie skuteczne oczyszczanie, zgodnie z art. 5 tejże dyrektywy,

- nieprzyjęcie przepisów niezbędnych do zapewnienia, aby w 5 „obszarach wrażliwych”, w rozumieniu dyrektywy 91/271/EWG, minimalne zmniejszenie całkowitego ładunku ścieków doprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych na tym obszarze wynosiło co najmniej 75 % w odniesieniu do fosforu ogólnego i co najmniej 75 % w odniesieniu do azotu ogólnego, zgodnie z art. 5 ust. 4 teże dyrektywy,
- nieprzyjęcie przepisów niezbędnych, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych budowane w celu spełnienia wymagań art. 4–7 były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w każdych normalnych warunkach klimatycznych, i aby przy projektowaniu oczyszczalni wzięto pod uwagę sezonowe zmiany ładunku, w 167 aglomeracjach, zgodnie z art. 10 teże dyrektywy,
- uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3 lub art. 4, lub art. 5, a także art. 10 dyrektywy 91/271/EWG;
- obciążył Republikę Włoską kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Komisja zarzuca Republice Włoskiej, że nie wdrożyła prawidłowo, na różnych częściach swojego terytorium, dyrektywy Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

Komisja stwierdza przede wszystkim różne naruszenia art. 3 dyrektywy, który w ust. 1 tiret drugie i w ust. 2 stanowi, że państwa członkowskie były zobowiązane zapewnić, aby najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. wszystkie aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 2 000 wyposażone były w systemy zbierania ścieków komunalnych spełniające wymagania załącznika I.A. W szeregu aglomeracji położonych w regionach Abruzja, Kalabria, Kampania, Friuli-Wenecja Julijska, Lombardia, Apulia, Sycylia, Dolina Aosty, i Wenecja Euganejska obowiązek ten nie został w odpowiedni sposób spełniony.

Artykuł 4 dyrektywy 91/271/EWR przewiduje między innymi, w ust. 1 i 2, że najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 10 000 lub do zrzutów z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców między 2 000 a 10 000 państwa członkowskie powinny być zapewnić, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu, zgodnie z wymogami przewidzianymi w załączniku I.B. Komisja stwierdziła naruszenie powyższych przepisów w znacznej liczbie aglomeracji położonych w regionach Abruzja, Basilicata, Kalabria, Kampania, Friuli-Wenecja Julijska, Lacjum, Liguria, Lombardia, Marche, Apulia, Piemont, Sardynia, Sycylia, Toskania, Umbria, Dolina Aosty, i Wenecja Euganejska.

Artykuł 5 dyrektywy przewiduje, w ust. 2 i 3, że najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r. państwa członkowskie powinny być zapewnić, aby w odniesieniu do wszystkich zrzutów z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 10 000 ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania, przed odprowadzeniem do obszarów wrażliwych, poddawane były bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w art. 4. Komisja stwierdziła naruszenie powyższych przepisów w szeregu aglomeracji położonych w regionach Basilicata, Friuli-Wenecja Julijska, Lacjum, Marche, Apulia, Sardynia i Wenecja Euganejska.

Jeśli chodzi o obszary wrażliwe, art. 5 ust. 4 dyrektywy przewiduje następnie możliwość niestosowania wymagań ustanowionych w art. 5 ust. 2 i 3 wobec poszczególnych oczyszczalni ścieków komunalnych, pod warunkiem wykazania, że minimalne zmniejszenie całkowitego ładunku ścieków na danym obszarze wynosi co najmniej 75 % w odniesieniu do fosforu ogólnego i co najmniej 75 % w odniesieniu do azotu ogólnego. Nie zostało to wykazane w odniesieniu do różnych obszarów wrażliwych położonych na terytorium włoskim.

Nieprzestrzeżenie art. 4 i 5 dyrektywy 91/271/EWG skutkuje wreszcie naruszeniem również art. 10 teże dyrektywy, zgodnie z którym oczyszczalnie ścieków komunalnych powinny być projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w każdych normalnych lokalnych warunkach klimatycznych.

(¹) Dz.U. 1991, L 135, s. 40.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-95/18, Gollnisch przeciwko Parlament, wniesione w dniu 11 września 2019 r. przez Bruno Gollnisch

(Sprawa C-676/19 P)

(2019/C 363/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bruno Gollnisch (przedstawiciel: adwokat B. Bonnefoy-Claudet)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 11 lipca 2019 r. (T-95/18);
- przekazanie sprawy Sądowi;
- przyznanie wnoszącemu odwołanie kwoty 12 500 EUR tytułem kosztów postępowania;
- obciążenie Parlamentu kosztami.

Strona wnosząca odwołanie wnosi również do Sądu, w razie przyjęcia odwołania do rozpoznania, o:

- rozstrzygnięcie sporu co do istoty, jeżeli Trybunał uzna sprawę za wyjaśnioną w wystarczającym stopniu;
- stwierdzenie nieważności decyzji prezydium parlamentu z dnia 23 października 2017 r.;
- uwzględnienie żądań skarżącego przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy, dotyczący retroaktywnego zastosowania, na niekorzyść, późniejszego orzecznictwa do celów uznania skargi za niedopuszczalną

W celu odrzucenia skargi w zaskarżonym wyroku zastosowano w sposób nieprawidłowy, niekorzystny i sprzeczny z prawem Unii orzecznictwo Trybunału z okresu po wniesieniu skargi, podczas gdy skarga została wyraźnie określona jako dopuszczalna we wcześniejszej sytuacji.

2. Zarzut drugi, dotyczący odmowy zastosowania art. 47 europejskiej karty praw podstawowych i art. 6 ust. 1 europejskiej konwencji praw człowieka

Sąd nie zastosował w sprawie tych dwóch artykułów, podczas gdy z art. 52 karty oraz wyjaśnień do jej artykułów uznanych w orzecznictwie Trybunału wynika, że są one istotne.

3. Zarzut trzeci, dotyczący nieprawidłowej interpretacji orzecznictwa dotyczącego prawa do bycia wysłuchanym

W wydanym wyroku błędnie wywiedziono argument z wyroku Trybunału w celu zakwestionowania prawa wnoszącego odwołanie do bycia przesłuchanym, podczas gdy wyrok ten dotyczył wyłącznie interwenientów w trakcie konkretnej i marginalnej procedury, dopuszczającej zresztą przesłuchanie.

4. Zarzut czwarty, dotyczący sprzeczności w uzasadnieniu oraz naruszenia prawa do brony

By uznać za prawidłowe, że dokument nie został przekazany wnoszącemu odwołanie w trakcie spornej procedury, Sąd nadał temu dokumentowi sprzeczne kwalifikacje, czego skutkiem było naruszenie prawa do obrony.

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – Włochy/Komisja

(Sprawy połączone T-313/15 i T-317/15) ⁽¹⁾

(System językowy – Ogłoszenia o konkursach otwartych celem naboru administratorów – Wybór drugiego języka spośród trzech języków – Rozporządzenie nr 1 – Artykuł 1d ust. 1, art. 27 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego – Zasada niedyskryminacji – Proporcjonalność – Skarga oczywiście zasadna)

(2019/C 363/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez P. Gentiliego, avvocato dello stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i G. Gattinara, następnie G. Gattinara, F. Simonetti i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Interwient(-ci) popierający stronę skarżącą: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.J. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnik)

Przedmiot

W sprawie T-313/15: skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/301/15 mającym na celu utworzenie listy rezerwy kadrowej administratorów (AD 5) (Dz.U. 2015, C 92 A, s. 1). W sprawie T-317/15: skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/302/15 mającym na celu utworzenie listy rezerwy kadrowej administratorów w dziedzinie audytu (AD 5) (Dz.U. 2015, C 99 A, s. 1).

Sentencja

- 1) Sprawy T-313/15 i T-317/15 zostają połączone do celów wydania postanowienia.
- 2) Stwierdza się nieważność ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/301/15 mającym na celu utworzenie listy rezerwy kadrowej administratorów (AD 5) oraz ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/302/15 mającym na celu utworzenie listy rezerwy kadrowej administratorów w dziedzinie audytu (AD 5).
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Republikę Włoską.
- 4) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2019 r. – Romańska/Frontex**(Sprawa T-212/18) ⁽¹⁾****(Służba publiczna – Personel kontraktowy – Umowa na czas nieokreślony – Artykuł 47 lit. c) ppkt (i) WZIP – Rozwiązanie – Powody rozwiązania – Utrata zaufania – Dyskryminacja i mobbing – Żądanie odszkodowawcze – Oczywista niedopuszczalność)**

(2019/C 363/20)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Karolina Romańska (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: A. Tetkowska, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (przedstawiciele: H. Caniard i S. Drew, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów J. Curralla i G. Ostaszewskiego)

Przedmiot

Oparte na podstawie art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 14 czerwca 2017 r. wydanej przez dyrektora wykonawczego Fronteksu działającego w charakterze organu upoważnionego do zawierania umów o pracę o rozwiązaniu ze skarżącą umowy o pracę ze skutkiem na dzień upływu ośmiomiesięcznego terminu wypowiedzenia oraz, po drugie, naprawienia szkody i zadośćuczynienia za krzywdę, doznanych przez skarżącą, w jej przekonaniu, w wyniku dyskryminacji i mobbingu ze strony Fronteksu, których zwieńczeniem stanowiła decyzja o rozwiązaniu umowy o pracę

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Karolina Romańska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 11.6.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 9 września 2019 r.– Shore Capital International/EUIPO – Circle Imperium (The Inner Circle)**(Sprawa T-575/18) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy The Inner Circle – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy InnerCircle – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak podobieństwa usług – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna)**

(2019/C 363/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shore Capital International Ltd (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Spieker, A. Schönfleisch i N. Willich)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Circle Imperium BV (Amsterdam, Niderlandy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 czerwca 2018 r. (sprawa R 1402/2017-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Shore Capital International a Circle Imperium.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Shore Capital International Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 10 września 2019 r. – Athanasiadou i Soulantikas/Komisja

(Sprawa T-762/18 R)

(Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Przepisy finansowe (budżet, ramy finansowe, środki własne, zwalczanie oszustw) – Postępowanie egzekucyjne – Wniosek o zawieszenie – Dopuszczalność – Brak pilnego charakteru)

(2019/C 363/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Sofia Athanasiadou (Ateny, Grecja), Konstantinos Soulantikas (Ateny) (przedstawiciel: adwokat M. Lappa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Katsimerou i A. Kyratsou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 299 TFUE o zawieszenie egzekucji na podstawie decyzji Komisji C(2017) 5883 final z dnia 22 sierpnia 2017 r. w sprawie nakazu zapłaty z dnia 30 października 2018 r., który widnieje w dole partii kopii tytułu wykonawczego przyjętego zgodnie z decyzją Komisji C(2017) 5883 final z dnia 22 sierpnia 2017 r., oraz wszelkich innych powiązanych czynności egzekucyjnych.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
 - 2) Sofia Athanasiadou i Konstantinos Soulantikas pokrywają własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
-

Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – Giorgio Armani/EUIPO – Invicta Watch Company of America (GLYCINE)

(Sprawa T-209/19) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Wycofanie zgłoszenia do rejestracji – Umorzenie postępowania)

(2019/C 363/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Armani SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci J. Rether i M. Kinkeldey)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Invicta Watch Company of America, Inc. (Hollywood, Floryda, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2019 r. (sprawa R 578/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Giorgio Armani a Invicta Watch Company of America, Inc.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Giorgio Armani SpA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej(EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 27.5.2019.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 1 lipca 2019 r. – Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament

(Sprawa T-388/19)

(Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Parlament Europejski – Weryfikacja mandatu – Brak fumus boni juris)

(2019/C 363/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: C Puigdemont i Casamajó (Waterloo, Belgia); A. Comín i Oliveres (Waterlo) (przedstawiciele: adwokat P. Bekaert, B. Emmerson QC, adwokaci G. Boye i S. Bekaert)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot

Oparte na art. 278 i 279 TFUE żądanie dotyczące, po pierwsze, zawieszenia wykonania różnych decyzji Parlamentu Europejskiego wydanych w celu uniemożliwienia skarżącym zasiadania w Parlamencie w charakterze posłów do Parlamentu Europejskiego, a po drugie, nakazanie Parlamentowi podjęcia wszelkich niezbędnych środków, w tym wydanie oświadczenia o przywilejach i immunitetach skarżących, w celu umożliwienia im zasiadania w Parlamencie od dnia 2 lipca 2019 r.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*
- 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia z dnia 11 września 2019 r. – Sophia Group/Parlament

(Sprawa T-578/19 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego – Zamówienia publiczne na usługi – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru)

(2019/C 363/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sophia Group (Saint-Josse-ten-Noode, Belgia), (przedstawiciele: Y. Schneider oraz C.-H. de la Vallée Poussin, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Tapper Brandberg oraz S. Toliušis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparty na art. 278 i 279 TFUE wniosek o zastosowanie środków tymczasowych w postaci, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji Parlamentu z dnia 30 lipca 2019 r. o udzieleniu części nr 1 zamówienia, którego przedmiotem jest „świadczenie usług Buildings HelpDesk” (przetarg 06A0010/2019/M011), innemu oferentowi, oraz, w po drugie, zawieszenia umowy zawartej z tym innym oferentem.

Sentencja

- 1) *Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.*
 - 2) *Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.*
-

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2019 r. – DI/EBC**(Sprawa T-514/19)**

(2019/C 363/26)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* DI (przedstawiciel: adwokat L. Levi)*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny (EBC)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Zarządu EBC z dnia 7 maja 2019 r. w sprawie dyscyplinarnego zwolnienia z pracy bez wypowiedzenia;
- stwierdzenie nieważności decyzji odmownej Zarządu EBC z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie ponownego wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w związku z zamknięciem postępowania karnego;
- w konsekwencji, nakazanie pełnego przywrócenia skarżącego do pracy z dniem 11 maja 2019 r. wraz ze wszystkimi związanymi z tym uprawnieniami finansowymi i z odpowiednim nagłośnieniem tej kwestii w celu przywrócenia mu dobrego imienia;
- w każdym razie zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżący w swej ocenie doznał, oszacowanego *ex aequo et bono* na 20 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości autora zaskarżonych decyzji.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 8.3.2 regulaminu pracowniczego EBC. Zarzuca się, że postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte po przekroczeniu terminu przedawnienia.
 3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady, zgodnie z którą postępowanie dyscyplinarne wynikające z przestępstwa należy zawiesić w oczekiwaniu na wynik postępowania karnego, jak również dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i obowiązku staranności.
 4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że komisja dyscyplinarna przekroczyła granice swoich kompetencji. Zarzuca się naruszenie art. 8.3.7 regulaminu pracowniczego EBC, jak również zasady bezstronności, o której mowa w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 5. Zarzut piąty dotyczący oczywistych błędów w ocenie.
 6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady domniemania niewinności. Zarzuca się naruszenie art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
 7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady rozsądnego terminu do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego oraz naruszenia obowiązku staranności.
 8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
 9. Zarzut dziewiąty, podnoszony pomocniczo, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
-

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2019 r. – TestBioTech/Komisja**(Sprawa T-534/19)**

(2019/C 363/27)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* TestBioTech eV (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: K. Smith QC)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca* wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 maja 2019 r. dotyczącej odmowy uchylania lub zmiany decyzji wykonawczej z dnia 2018/2046 z dnia 19 grudnia 2018 r. ⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu prawa polegającym na tym, że Komisja przeprowadziła ocenę przedmiotowej kukurydzy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 641/2004 ⁽²⁾.
2. Zarzut drugi oparty na oczywistych błędach w badaniu naukowym.
3. Zarzut trzeci oparty na tym, że Komisja z naruszeniem przepisów podlegających zastosowaniu nie zażądała szczegółowego planu monitorowania po wprowadzeniu na rynek produktu.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/2046 z dnia 19 grudnia 2018 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 oraz rodzaje zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery pojedyncze modyfikacje MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 i 59122 i produktów składających się z wymienionych rodzajów zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy lub z niej wyprodukowanych oraz uchylająca decyzję 2011/366/UE (Dz.U. 2018 L 327, s. 70)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 641/2004 z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do wniosków o zatwierdzenie nowego typu żywności i paszy genetycznie zmodyfikowanej, powiadamiania o istniejących produktach oraz przypadkowym lub technicznie nieuniknionym występowaniu materiału genetycznie zmodyfikowanego, który pomyślnie przeszedł ocenę ryzyka (Dz.U. 2004 L 102, s. 14)

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2019 r. – AlzChem Group/Komisja**(Sprawa T-569/19)**

(2019/C 363/28)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* AlzChem Group (Trostberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Boroso i J. Guerrero Pérez)*Strona pozwana:* Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji C(2019)5602 wydanej przez Sekretariat Generalny Komisji na podstawie art. 4 szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾, w dniu 22 lipca 2019 r., w odpowiedzi na wniosek nr GESTDEM 2019/2311, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do zastosowania niektórych wyjątków od ogólnej zasady zapewnienia dostępu do dokumentów, w świetle okoliczności faktycznych sprawy:
 - wniosek nie dotyczy żadnych akt postępowania ani żadnego dokumentu odnoszącego się do dochodzenia, a zatem nie dotyczy celu dochodzenia ani na niego nie wpływa [art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001], ani nie dotyczy procesu podejmowania decyzji przez Komisję [art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001];
 - wniosek nie powinien zostać oddalony ze względu na ochronę celu dochodzenia [art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001] ani na ochronę procesu podejmowania decyzji przez Komisję [art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001];
 - wniosek nie dotyczy żadnych informacji ani danych o znaczeniu handlowym wymagających ochrony [art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001];
 - zaskarżona decyzja stosuje wyjątki dotyczące ujawnienia informacji w sposób dyskryminujący, ponieważ zostały one zastąpione działaniami i zachowaniami Komisji w innych podobnych sytuacjach – co jest zakazane przez prawo UE;
 - stosowanie wszelkich wyjątków dotyczących ujawnienia informacji zostało zastąpione nadrzędnym interesem publicznym dotyczącym ujawnienia informacji w celu zapewnienia skutecznej kontroli sądowej (art. 47 karty praw podstawowych).
2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia odmowy dostępu do wersji jawnej, częściowego dostępu lub dostępu do dokumentów z pomieszczeń Komisji, zgodnie z art. 4 ust. 6 i art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. 2001, U. L 145, s. 43)

Skarga wniesiona w dniu 21 sierpnia 2019 r. – Sophia Group/Parlament

(Sprawa T-578/19 R)

(2019/C 363/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sophia Group (Saint-Josse-ten-Noode, Belgia) (przedstawiciele: Y. Schneider oraz C.-H. de la Vallée Poussin, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszego żądania stwierdzenia nieważności;
- w konsekwencji, o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego o udzieleniu części nr 1 zamówienia, którego przedmiotem jest świadczenie usług buildings HelpDesk (przetarg nr 06A0010/2019/M011), spółce Computer Ressources International S.A. mającej siedzibę pod adresem rue de l'Industrie, 11, 8 399 Windhof, Luksemburg;
- w razie potrzeby, o stwierdzenie nieważności:
 - decyzji Parlamentu z nieznaną datą o zawarciu umowy dotyczącej części nr 1 zamówienia, którego przedmiotem jest świadczenie usług buildings Helpdesk (przetarg nr 06A0010/2019/M011);
 - umowy zawartej z podmiotem, któremu udzielono zamówienia, w zakresie części nr 1 zamówienia, którego przedmiotem jest świadczenie usług buildings Helpdesk (przetarg nr 06A0010/2019/M011);
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania przed Sądem, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 160, 167 oraz pkt 16.3, 18.2 i 21.1 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012, nadużycia władzy i oczywistego błędu w ocenie, naruszenia ogólnych reguł konkurencji, zasad przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie zamówień publicznych. W ramach tego pierwszego zarzutu strona skarżąca podnosi, że niektóre z kryteriów udzielenia zamówień, na podstawie których podmiot, któremu udzielono zamówienia, został wyznaczony stanowią kryteria wyboru jakościowego, a nie kryteria udzielenia zamówienia, podczas gdy kryteria wyboru są ściśle związane z oceną kandydatów lub oferentów, zaś kryteria udzielenia zamówienia są ściśle związane z oceną ofert i muszą pozwalać wyłonić ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 160, 167 oraz punktu 18.2 załącznika I do rozporządzenia 2018/1046, o którym mowa powyżej, nadużycia władzy i oczywistego błędu w ocenie, naruszenia ogólnych reguł konkurencji, zasad przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie zamówień publicznych, z uwagi na to, że niektóre kryteria udzielenia zamówienia, na podstawie których podmiot, któremu udzielono zamówienia w zakresie części nr 1, został wyznaczony nie pozostają w związku z przedmiotem zamówienia i są co najmniej niejasne i nieprecyzyjne, podczas gdy kryteria udzielenia zamówień muszą pozwalać wyłonić ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie, pozostawać w związku z przedmiotem zamówienia lub jego odpowiednią częścią oraz być w stosunku do nich proporcjonalne, jasne i precyzyjne, a także nie mogą one pozostawiać nieograniczonej swobody wyboru w zakresie udzielenia zamówienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 160, 167 oraz pkt 18.2 i 18.4 załącznika I do rozporządzenia 2018/1046, o którym mowa powyżej, nadużycia władzy i oczywistego błędu w ocenie, naruszenia ogólnych reguł konkurencji, zasad przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji w zakresie zamówień publicznych, z uwagi na to, że referencje wymagane od oferentów w specyfikacji w celu wykazania posiadanych przez nich kompetencji technicznych i zawodowych do wykonania części nr 1 zamówienia nie pozostają w związku z przedmiotem zamówienia, nie są proporcjonalne oraz są niejasne i nieprecyzyjne. W tym względzie strona skarżąca podnosi, że kryteria wyboru muszą być związane z przedmiotem zamówienia i proporcjonalne do niego, tak by nie wywoływać zakłóceń konkurencji, a także że muszą być jasne i precyzyjne.

4. Czwarty zarzut dotyczący naruszenia art. 296 TFUE, art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 170 oraz pkt 18.6, 30.2 i 31.1 załącznika I do rozporządzenia 2018/1046, o którym mowa powyżej, naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, naruszenia podstawowych zasad prawa wspólnotowego: przejrzystości, konkurencji oraz równego traktowania, zasady obowiązku uzasadniania działań instytucji Unii Europejskiej, nadużycia władzy oraz naruszenia zasady dobrej administracji. Te naruszenia zostały dokonane w zakresie, w jakim oceny wystawione ofercie strony skarżącej oraz ofercie podmiotu, któremu udzielono zamówienia, nie są w świetle dziewięciu jakościowych kryteriów udzielenia zamówienia uzasadnione i/lub są opatrzone wyłącznie komentarzami niejasnymi i nieprecyzyjnymi, podczas gdy każda decyzja o udzieleniu zamówienia powinna być wystarczająco uzasadniona w sposób pozwalający oferentom na poznanie obiektywnych, konkretnych i precyzyjnych powodów uzasadniających każdą z not przyznaną różnym ofertom oraz powinna odzwierciedlać mocne i słabe strony każdej ze złożonych ofert w świetle kryteriów określonych w specyfikacji.

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2019 r. – EJ/EBI

(Sprawa T-585/19)

(2019/C 363/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: EJ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;

w konsekwencji:

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 lutego 2018 r. ograniczającej do 18 miesięcy możliwość retroaktywnego pokrycia kosztów transportu poniesionych ze względu na ciężką chorobę córki skarżącej, a także decyzji z dnia 23 marca 2018 r. ograniczającej do 5 lat możliwość retroaktywnego przyznania podwójnego dodatku na dziecko na utrzymaniu;

— w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 14 maja 2019 r. utrzymującej w mocy te decyzje;

— naprawienie wyrządzonej szkody i krzywdy;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 2.2.3 przepisów administracyjnych i art. 1 stawek zwrotu kosztów przez kasę cho-rych, a także oczywistego błędu w ocenie.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia obowiązku staranności i zasady dobrej administracji.

Skarżąca żąda także zasądzenia od strony pozwanej podwójnego dodatku na dziecko na utrzymaniu za okres od dnia 1 września 2007 r. do dnia 31 maja 2012 r. oraz zasądzenia kosztów transportu poniesionych ze względu na ciężką chorobę córki, od dnia 1 września 2007 r. do dnia 18 lutego 2018 r., które to kwoty należy powiększyć o odsetki za zwłokę, określone według kursu Europejskiego Banku Centralnego powiększonego o 2 punkty. Wreszcie skarżąca wnosi o naprawienie wyrządzonej krzywdy, oszacowanej na kwotę 2000 EUR.

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2019 r. – PL/Komisja

(Sprawa T-586/19)

(2019/C 363/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PL (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie sporządzenia SPK 2017 skarżącego

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi przeciwko decyzji Komisji w sprawie sporządzenia sprawozdania z przebiegu skarżącego za rok 2017 (SPK 2017) podnosi on trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 22a i art. 22b regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz naruszenie obowiązku dbałości ze strony dyrekcji generalnej DG HR.
 2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który przyznaje prawo do dobrej administracji, a w szczególności prawo do uzyskania bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie.
 3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego, naruszenia obowiązku uzasadnienia oraz naruszenia prawa do obrony.
-

Skarga wniesiona w dniu 26 sierpnia 2019 r. – Frutas Tono/EUIPO – Agrocazalla (Marién)**(Sprawa T-587/19)**

(2019/C 363/32)

Język skargi: hiszpański

Strony*Strona skarżąca:* Frutas Tono, SL (Benifairo de la Valldigna, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Cañizares Doménech)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Agrocazalla, SL (Lorca, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający sporny znak towarowy:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy Marién – zgłoszenie nr 15 146 021*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie R 171/2018-4**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a w konsekwencji uchylenie postanowienia o kosztach, którymi obciążono tę stronę w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów i Izbą Odwoławczą i wydanie kolejnego postanowienia, w którym zawieszono zostanie postępowanie odwoławcze przed EUIPO do momentu rozstrzygnięcia przez ten urząd w przedmiocie wniosku o unieważnienie prawa do znaku pozostającego w kolizji; posiłkowo
- jeżeli w momencie wydania wyroku przez Sąd prawo do znaku pozostającego w kolizji zostanie już unieważnione przez EUIPO, stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z tego powodu, że Izba Odwoławcza nie poddała należytej analizie wpływu [wniosku o unieważnienie] na zgodność rejestracyjną kolidujących ze sobą oznaczeń, ponieważ powinna była zawiesić swoje postępowanie z urzędu; posiłkowo
- w razie nieuwzględnienia powyższych żądań stwierdzenie, że z uwagi na powyższe w przypadku kolidujących ze sobą znaków nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Prawo pierwszeństwa przysługujące właścicielowi spornego znaku towarowego do hiszpańskich krajowych znaków towarowych: nr 1798380 MARIEN, zgłoszonego w dniu 12 stycznia 1994 r. dla klasy 39, nr 1800302 MARIEN, zgłoszonego w dniu 25 stycznia 1994 r. dla klasy 35 i nr 2222325 MARIEN, zgłoszonego w dniu 23 marca 1999 r. dla klasy 31;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2019 r. – Healios/EUIPO – Helios Kliniken (Healios)**(Sprawa T-591/19)**

(2019/C 363/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Healios KK (Tokio, Japonia) (przedstawiciel: adwokat P. Venohr)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Helios Kliniken GmbH (Berlin, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy Healios – zgłoszenie nr 14 267 041

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 czerwca 2019 r. w sprawie R 341/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim uwzględniono w niej odwołanie i odrzucono sporne zgłoszenie;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Nie przedstawiono wystarczających dowodów rzeczywistego używania, w szczególności w odniesieniu do „usług medycznych i bakteriologicznych”;
- Towary i usługi nie są do siebie podobne, względnie występuje niskie ich podobieństwo, w szczególności w ramach porównania usług medycznych i bakteriologicznych z klasy 5;
- Nie przeprowadzono wystarczającej oceny elementu graficznego znaku towarowego ani sposobu jego postrzegania przez właściwy krąg odbiorców.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2019 r. – Cypr/EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI BURGER)**(Sprawa T-593/19)**

(2019/C 363/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciele: S. Malynicz, QC, S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Fontana Food AB (Tyresö, Szwecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego GRILLOUMI BURGER – zgłoszenie nr 15 963 283

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie R 1297/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2019 r. – Axactor/EUIPO – Axa (AXACTOR)

(Sprawa T-594/19)

(2019/C 363/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Axactor SE (Oslo, Norwegia) (przedstawiciele: D. Stone, A. Dykes i A. Leonelli, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Axa SA (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „AXACTOR” – zgłoszenie nr 15 827 728

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 czerwca 2019 r. w sprawie R 479/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2019 r. – Helsingin Kaupunki/Komisja

(Sprawa T-597/19)

(2019/C 363/36)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Helsingin Kaupunki (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciel:

I. Aalto-Setälä, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości albo w części decyzji Komisji Europejskiej z dnia 28 czerwca 2019 r. dotyczącej pomocy państwa SA.33846 – (2015/C) (ex 2011/CP) oraz
- obciążenie Komisji kosztami wraz z odsetkami poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem przez miasto.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: oczywisty błąd w zastosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE w zaskarżonym postanowieniu.
 - Strona skarżąca podnosi, że Komisja w oczywisty sposób błędnie zastosowała zasadę podmiotu gospodarczego działającego w warunkach gospodarki rynkowej. W swojej analizie nie uwzględniła również należycie wszystkich informacji i wyjaśnień przedstawionych w trakcie postępowania wyjaśniającego, które wykazały, że przedmiotowe pożyczki zostały udzielone na normalnych warunkach rynkowych i zgodnie z procedurami, których przestrzegałby ostrożny inwestor prywatny w danych warunkach ekonomicznych.

- Ocena spornych środków jest sprzeczna z praktyką decyzyjną Komisji i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Komisja zastosowała metody obliczeniowe, które nie były odpowiednie do oceny konkretnych aspektów kredytów obrotowych.
 - Komisja popełniła również oczywisty błąd w ocenie uznając, że przedmiotowa pożyczka na sprzęt nie może zostać uznana za istniejącą pomoc.
2. Zarzut drugi: uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie jest zgodne z wymogami art. 296 TFUE i odnośnym orzecznictwem.
- Uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest błędne, w szczególności w odniesieniu do oceny rynkowego charakteru ceny zakupu przedsiębiorstwa Helsingin Bussiliikenne (HelB), w której Komisja bezzasadnie zakwestionowała dokładność ekspertyzy przedłożonej przez Finlandię, nie przedstawiając jej jasnego i jednoznacznego stanowiska odnośnie do ceny rynkowej.
3. Zarzut trzeci: Zaskarżona decyzja jest sprzeczna z ogólnymi zasadami prawa Unii, w szczególności z zasadami ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności oraz narusza prawo do obrony.
- W zaskarżonej decyzji Komisja uznała, błędnie i z naruszeniem zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, że pożyczka na wyposażenie przyznana HKL-Bussiliikenne stanowiła pomoc, w ten sposób, że dokonała wykładni pojęcia istniejącego programu pomocy w sposób węższy niż stanowisko uprzednio zgłoszone Finlandii.
 - Nakaz odzyskania pomocy wydany przez Komisję w zaskarżonej decyzji wyraźnie wykracza poza to, co jest konieczne do wyeliminowania nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej spowodowanej rzekomą pomocą państwa. Ostateczna cena zakupu uiszczona za działalność HelB była zgodna z warunkami rynkowymi. Nabywca działalności gospodarczej nie uzyskał nieuzasadnionej korzyści, ponieważ pomoc została uwzględniona w cenie zakupu. Rozszerzenie nakazu odzyskania środków na nabywcę przedsiębiorstwa jest zatem sprzeczne z zasadą proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2019 r. – Osório & Gonçalves/EUIPO – Miguel Torres (in.fi.ni.tu.de)

(Sprawa T-601/19)

(2019/C 363/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Osório & Gonçalves, SA (Galamares, Portugalia) (przedstawiciele: adwokat D. Araújo e Sá Serras Pereira)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy in.fi.ni.tu.de – zgłoszenie nr 15 982 994

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 lipca 2019 r. w sprawie R 1579/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 47 ust. 2 i 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 97 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 3 września 2019 r. – Eugene Perma France/EUIPO – SPI Investments Group (NATURANOVE)

(Sprawa T-602/19)

(2019/C 363/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eugene Perma France (Saint-Denis, Francja) (przedstawiciele: adwokat S. Havard Duclos)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: SPI Investments Group, SL (Sant Just Desvern, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „NATURANOVE” – zgłoszenie nr 17 007 949

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 lipca 2019 r. w sprawie R 2161/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim na jej mocy oddalono decyzję Wydziału Sprzeciwów wydaną na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 oraz obciążono stronę skarżącą kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu i postępowania odwoławczego w kwocie 1 170 EUR.
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2019 r. – Inova Semiconductors/EUIPO – Venta Servicio LED (ISELED)

(Sprawa T-604/19)

(2019/C 363/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inova Semiconductors GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Schmidpeter)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Venta Servicio LED, SL (Martorell, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego ISELED w kolorach czarnym, czerwonym, pomarańczowym, żółtym, zielonym i niebieskim – zgłoszenie nr 1 343 583

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 czerwca 2019 r. w sprawie R 2149/2018-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w ramach niniejszego postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 75 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2019 r. – Deutsche Telekom/Komisja**(Sprawa T-610/19)**

(2019/C 363/40)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: P. Linsmeier, U. Soltész, C. von Köckritz i P. Lohs, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE, decyzji Komisji z dnia 28 czerwca 2019 r. oddalającej wniosek o zapłatę odsetek za zwłokę;
- zasądzenie od Unii, reprezentowanej przez Komisję, odszkodowania finansowego w wysokości 2 580 374,07 EUR tytułem naprawienia poniesionej przez skarżącą szkody powstałej w ten sposób, że skarżąca w okresie od dnia 16 stycznia 2015 r. do dnia 19 lutego 2019 r. nie mogła korzystać z kwoty uiszczonej bez podstawy prawnej, wobec czego nie mogła wypracować przychodów, jakie normalnie uzyskuje lub odpowiednio obniżyć jej kosztu kapitału; lub
- tytułem żądania ewentualnego, w przypadku oddalenia przez Sąd drugiego żądania, zasądzenie na rzecz skarżącej odszkodowania finansowego w wysokości 1 750 522,83 EUR z tytułu szkody poniesionej przez skarżącą w związku z odmową przyznania jej przez Komisję zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty 12 039 019 EUR według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do głównych operacji refinansowania powiększonej o 3,5 punktu procentowego za okres od dnia 16 stycznia 2015 r. do dnia 19 lutego 2019 r., lub - tytułem dalszego żądania ewentualnego – w innej kwocie według uznania Sądu, obliczonej na podstawie stopy procentowej za zwłokę, którą Trybunał uzna za właściwą;
- stwierdzenie, że kwota, która ma być zapłacona przez Komisję zgodnie z drugim i trzecim żądaniem, powinna również podlegać, za okres od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszym postępowaniu do dnia całkowitej spłaty przez Komisję, odsetkom według stosowanej przez Europejski Bank Centralny do głównych operacji refinansowania powiększonej o 3,5 punktu procentowego lub, ewentualnie, według innej stopy, którą Sąd uzna za właściwą; oraz
- obciążenie Komisji i Unii Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy (żądanie stwierdzenia nieważności): Odmawiając zapłaty odsetek za zwłokę na rzecz skarżącej, Komisja naruszyła obowiązek wykonania wyroku z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie Deutsche Telekom/Komisja, T-827/14 (UE:T:2018:930), potwierdzony w wyroku z dnia 5 września 2019 r. w sprawie Unia Europejska/Guardian Europe, C-447/17 P (UE:C:2019:672), a tym samym naruszyła art. 266 ust. 1 TFUE.

2. Zarzut drugi (żądanie stwierdzenia nieważności): naruszenie obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE.

W tym względzie skarżąca podnosi, że uzasadnienie decyzji w przedmiocie odmowy jest niewystarczające, ponieważ nie wyjaśnia dostatecznie jasno powodów odrzucenia żądania skarżącej o zapłatę odsetek za zwłokę. Pozostaje niejasne, czy Komisja zakłada, że art. 90 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽¹⁾ również ostatecznie reguluje prawo do odsetek za zwłokę na mocy art. 266 ust. 1 TFUE oraz w jaki sposób taka interpretacja jest zgodna z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym obowiązku Komisji w zakresie zapłaty odsetek za zwłokę na mocy art. 266 ust. 1 TFUE.

3. Zarzut trzeci (żądanie zasądzenia odszkodowania): szkoda poniesiona przez skarżącą w związku niemożliwością korzystania z nadpłaconej części niezgodnej z prawem grzywny zgodnie z art. 266 ust. 2, art. 268 i art. 340 ust. 2 TFUE, a tytułem żądania ewentualnego, w związku z odmową zapłaty odsetek za zwłokę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (UE 2012, L 362, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2019 r. – Iniciativa ciudadana - Derecho de la UE, derechos de las minorías y democratización de las instituciones españolas/Komisja

(Sprawa T-611/19)

(2019/C 363/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Iniciativa ciudadana - Derecho de la UE, derechos de las minorías y democratización de las instituciones españolas (Inicjatywa obywatelska - Prawo Unii, prawa mniejszości i demokratyzacja instytucji hiszpańskich) (Hiszpania) (przedstawiciele: G. Boye, I. Elbal Sánchez, E. Valcuende Sillero i I. González Martínez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/182 z dnia 3 lipca, w której odmówiono rejestracji inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „EU law, minority rights and democratisation of Spanish institutions”(„Prawo Unii, prawa mniejszości i demokratyzacja instytucji hiszpańskich”),
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko ww. decyzji Komisji odmawiającej rejestracji wspomnianej inicjatywy, w której wezwano Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego aktu prawnego Unii dotyczącego następujących dziedzin: zasad zgodności z prawem i pewności prawa, niezależności i bezstronności sądów, podziału władzy, swobody zbierania się, wolności wypowiedzi, prawa do wolnych wyborów, prawa do wolności oraz prawa do równego traktowania.

Zaskarżona decyzja uznała, że proponowane działania nie były objęte zakresem kompetencji Komisji w celu złożenia wniosku o akt prawny Unii w rozumieniu Traktatów.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych zasad postępowania.
 - W tym zakresie podnosi się, że zaskarżona decyzja narusza art. 296 ust. 2 TFUE, zgodnie z którym akty prawne instytucji Unii Europejskiej powinny wskazywać powody, na których się opierają, oraz art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej, ⁽¹⁾ które wskazuje, że Komisja odmawiając rejestracji proponowanej inicjatywy obywatelskiej informuje organizatorów o „przyczynach tej odmowy”.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia traktatu lub jakiegokolwiek przepisu prawnego dotyczącego jego stosowania.
 - Podnosi się w tym względzie, że decyzja odmowna narusza art. 11 TUE, art. 24 TFUE ust. 1 i art. 4 ust. 2 lit. a), b) i c) ww. rozporządzenia, które wykonuje przepisy traktatu.
3. Zarzut trzeci dotyczący charakteru działań zaproponowanych w inicjatywie obywatelskiej.
 - Podnosi się w tym zakresie, że żadna z dziedzin, której dotyczyła inicjatywa obywatelska, znajduje się w oczywisty sposób poza granicami kompetencji Komisji do zaproponowania aktu prawnego Unii w celu wdrożenia traktatów.
4. Zarzut czwarty dotyczący ram inicjatywy obywatelskiej zaproponowanej w ramach porządku prawnego Unii Europejskiej.
 - W tym względzie zarzuca się, że z literalnego brzmienia art. 4 ust. 2 lit. b) i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 211/2011, a także z brzmienia spornej inicjatywy obywatelskiej wynika, że w niniejszej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki wymagane przez właściwe rozporządzenie, a tym samym należało zarejestrować inicjatywę.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 65, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2019 r. – Point Tec Products Electronic/EUIPO – Compagnie des montres Longines, Francillon (Przedstawienie dwóch wydłużonych skrzydeł)

(Sprawa T-615/19)

(2019/C 363/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Point Tec Products Electronic GmbH (Ismaning, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Wiedemann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Compagnie des montres Longines, Francillon SA (St-Imier, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego przedstawiającego dwa wydłużone skrzydła – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 349 160

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 lipca 2019 r. w sprawie R 2427/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 72 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 12 września 2019 r. – Katjes Fassin/EUIPO – Haribo The Netherlands & Belgium
(WONDERLAND)**

(Sprawa T-616/19)

(2019/C 363/43)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Schmitz i M. Breuer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Haribo The Netherlands & Belgium BV (Breda, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego WONDERLAND – zgłoszenie nr 16 263 295

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 lipca 2019 r. w sprawie R 2164/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2019 r. – ArcelorMittal Bremen/Komisja**(Sprawa T-623/19)**

(2019/C 363/44)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: ArcelorMittal Bremen GmbH (Brema, Niemcy) (przedstawiciele: S. Altenschmidt i L. Buschmann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 265 TFUE, że Komisja dopuściła się naruszenia art. 19 ust. 4 akapit drugi swej decyzji 2011/278/UE⁽¹⁾ ze względu na to, iż nie podjęła decyzji w przedmiocie podanej jej w dniu 12 kwietnia 2019 r. do wiadomości przez Republikę Federalną Niemiec całkowitej rocznej liczby przydzielonych bezpłatnych uprawnień do emisji dla znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych podinstalacji z wskaźnikiem emisyjności dla ciekłego metalu dla zakładu z instalacją ID 60 w Bremie;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie, zgodnie z żądaniem skarżącej z dnia 12 kwietnia 2019 r., nieważności decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2019 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujący zarzut.

Jej zdaniem Komisja ma zgodnie z art. 19 ust. 4 akapit drugi decyzji 2011/278/UE obowiązek wydania decyzji i nie może odrzucić podanej jej przez Republikę Federalną Niemiec do wiadomości w dniu 12 kwietnia 2019 r. całkowitej rocznej liczby przydzielonych bezpłatnych uprawnień do emisji dla znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnych w sytuacji, gdy spełnione zostały wymogi dotyczące znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej w rozumieniu art. 20 ust. 1 decyzji 2011/278/UE.

(¹) Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 130, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – VV/Komisja

(Sprawa T-242/18) (¹)

(2019/C 363/45)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 231 z 2.7.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 3 września 2019 r. – Puma/EUIPO – Carrefour (Przedstawienie krzyżujących się linii)

(Sprawa T-424/18) (¹)

(2019/C 363/46)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – Café Camelo/EUIPO – Camel Brand (CAMEL BRAND FOOD PRODUCTS)

(Sprawa T-244/19) ⁽¹⁾

(2019/C 363/47)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 206 z 17.6.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 5 września 2019 r. – El Corte Inglés/EUIPO – Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)

(Sprawa T-376/19) ⁽¹⁾

(2019/C 363/48)

Język postępowania: hiszpański

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 z 5.8.2019.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL